

ISTO, A TAKO RAZLIČNO

NAVIDEZNO MAJHEN PROBLEM, KI PA ODPIRA PLOHO MISLI O ODGOVORNOSTI KAKO SO VOLILI KMEČKI ZAVAROVANCI!

V maju so na našem področju potekale volitve v skupščino kmečkih zavarovancev. Res, niso bile kakšne velike državne volitve; toda tudi le-te so bile družbeno-politični dogodek.

Ko so na primer pred časom v Celju na seji konference SZDL govorili o pripravi na volitve v skupščino socialnega zavarovanja, so ugotavljali, da se je v preteklosti SZDL ob enakih priložnostih premalo vključila in da tokrat ne sme biti več tako, so bržčas podobna stališča prevladovala tudi v drugih občinah na našem področju. Tako je bilo sklenjeno, tako se je marsikje tudi uresničilo, toda žal ne povsod.

Izvezimo zbere v delov-

nih kolektivih, kjer so za organizacijo na razpolago subjektivne sile od sindikata, organizacij ZK, mladine, kjer je razvit samoupravni sistem. Večji je bil problem na zborih kmetov zavarovancev, ki jih v političnem smislu povezuje samo SZDL, samoupravno pa dodatno še krajevne skupnosti. Res je tudi na teh zborih v večjem številu primerov poteklo vse dokaj organizirano, tako organizacijsko kot vsebinsko.

Toda ni manjkalo primerov, ko so predstavniki komunalnega zavoda z nalogo, da razpravljajo o zavarovancih o problemih zdravstvenega in predvidenega pokojninskega zavarovanja bili popolnoma

Nadaljevanje na 6. strani

V petek je v prvem električnem vlaku, ki je pripeljal v Celje pred armaturno desko upravljal s strojem MIJO ČERC. Strojevodja, ki bo poslej vsak dan pripeljal v Celje, je eden tistih, ki so mu »hlaponi« tuji. Pred električnim vlakom je vozil dieselove lokomotive, a vendar je strojevodja že 18 let. (Krajše poročilo o prihodu prvega električnega vlaka na 13. strani.)

Foto: J. Kr.

ATLETSKA SMETANA V CELJU

V soboto in nedeljo se ljubiteljem atletike obeta zanimivo in kvalitetno tekmovalje — finale atletskega pokala Slovenije za člane in članice. V vsaki izmed 23 moških in 13 ženskih disciplin bo nastopilo po 12 najboljših slovenskih atletov, ki so predhodno tek-

movali na področnih tekmovanjih. To bo v bistvu republiško prvenstvo z udeležbo Kocuvana, Vivoda, Pavšerjeve, Baboškove, Milka, Zornade, Obala, Uran-karjeve, Samčeve in mnogih drugih. Tekmovanje se bo začelo v soboto ob 16. uri in nadaljevalo v nedeljo dopoldne ob 9. uri. Organizator je domače atletsko društvo Kladiivar, tekmovalje bo na stadionu »Borisa Kidriča«, nastopilo pa bo skoraj 400 atletov! Torej resnično ponovno vsa slovenska atletska smetana v Celju.

T. VRABL

OB CELJSKEM ZBORU SAMOUPRAVLJALCEV

KONGRES V BAZI

V ponedeljek, zadnjega maja, bodo dvorano Narodnega doma v Celju napolnili predstavniki celjskega samoupravnega življenja. Dobrih štirinajst dni po končanem kongresu v Sarajevu, bo seme bogate sarajevske žetve padlo v plodna tla konkretnosti.

Kaj pričakujejo od zбора celjskih samoupravljalcev pobudniki, delegati na sarajevskem kongresu, kaj organizator — občinski sindikalni svet in kaj skoraj trideset tisoč delovnih ljudi, neposredno in posredno udeleženih v samoupravnem življenju Celja?

Nedvomno je temeljni cilj tega zбора presaditev kongresnega vzdušja in stališč v konkretne celjske razmere. Če smo v več ali manj načelnih in temeljnih izhodiščih ter

stališčih sarajevskega kongresa vsak zase in vsi skupaj v mislih aplicirali na znane domače razmere, potem pričakujemo glasno in razločno izgovorjene besede ravno v takem smislu. Šest kongresnih resolucij: o pereh političnih nalogah, o izgradnji samoupravnih odnosov v delovnih skupnostih, o kadrovske politiki v organizacijah združenega dela, o funkciji izobraževanja za delo in samoupravljanje ter o delovnih pogojih, delovni sposobnosti in zaščiti pri delu — vse to so teme, ob katerih ne bo treba govoriti nasploh marveč konkretno, kako, kje in zaka!

Če je bil kongres v Sarajevu tudi analiza dvajsetletnega razvoja

Nadaljevanje na 4. strani

Ljubitelji gledališča, ki kot poslušalci celjskega radija odpirate naš časnik, da bi kaj več zvedeli o ozadju odhoda staroste celjskih igralcev Pavleta Jeršina po 18 letih dela v Celju, pa ne v pokoj, marveč iz Celja, samokritično priznamo, da še sami ob tej novici nismo prišli do sapa.

CELJE, 27. MAJA 1971 — STEVILKA 20 — LETO XXV — CENA 60 PAR

NOVI TEHNIK

Glasilob občinskih organizacij SZDL Celje, Laško in Žalec

V GOSPODARSTVU PREMALO POBUD

V osrednji točki 29. skupne seje članov obeh zborov skupščine občine Celje, v petek, 21. maja, sta bili prav gotovo dve točki, četudi drugih ne kaže podcenjevati. Odborniki so potrdili predlog o družbenem dogovoru za štipendiranje in kreditiranje študentov in učencev ter hkrati dali v razpravi o analizi gospodarstva po zaključnih računih za lansko leto nekaj izrednih pobud.

Splošna ocena gospodarskega gibanja v lanskem letu je relativno ugodna, navzlic temu pa je opaziti zaostajanje nekaterih panog. »Pogrešamo

novih idej, novih načrtov za hitrejši razmah industrije,« je v uvodnem poročilu med drugim dejal načelnik oddelka za gospodarstvo in družbene službe Ivan Petauer, in nadaljeval: »Zdi se kot da je preveč samozadovoljstva in zato korakanja na mestu!«

To osnovno misel so v razpravi potrdili vsi njeni udeleženci. Ta misel pa je dobila nekaj konkretnih ob-gospodarskih svetov, sveta za lik tudi v zaključkih obeh industrijo in gradbeništvo ter sveta za blagovni promet. Odborniki zaenkrat končnih stališč niso sprejeli, strinjali pa so se s pobudo, da bi naj ta razprava dobila širši razmah. Prav zato so se odločili za sklicanje več razgovorov v okviru gospodarskih panog, kjer naj bi podrobnejše analize dale nove sugestije za reševanje vseh nalog.

Osnovne misli, ki so se vleklo skozi razpravo pa tudi v predlogih obeh gospodarskih svetov, so bile: celjska industrija se mora bolj prilagoditi tržnim razmeram. Dobiti je nove strokovne delavce, uveljaviti nove tehnologije ter doseči večjo akumulativnost. Vso skrb je posvetiti komercialnim službam. Proučevati inozemsko tržišče in doseči, da bo po-

stal izvoz stalna naloga. Poskrbeti za solidno delo razvojnih služb in končno doseči, da bo imela sleherni delovna organizacija razvojni program. Ker teh ni, je tudi povsem razumljivo, da ni dotoka kapitala niti ustreznega pritiska na denarne zavode po kreditnih sredstvih. Ta značilnost ima svoj odsev tudi v zelo skromnih zahtevah celjskega gospodarstva pri republiškem rezervnem skladu.

Prav tako ne kaže prezreti misli, da bi morala oba gospodarska sveta in zlasti zbor delovnih skupnosti pogosteje in bolj podrobno spremljati gospodarske tokove. Morda bi takšne analize pripomogle tudi k večji enotnosti, k večjemu sodelovanju celjskih gospodarskih organizacij. Boleče so bile namreč besede diskutanta, ki je dejal, da se gremo v celjskem gospodarstvu skrivalnice, namesto da bi se našli na skupnih in enotnih pozicijah.

Tako je celjska občinska skupščina odprla aktualen problem zdajšnjega časa in mu dala svoj pečat; prav bi bilo, da bi ga z enako vne-mo obravnavali tudi v delovnih organizacijah!

M. BOZIC

PODRAŽITEV PLINA

Odborniki celjske občinske skupščine so na zadnji seji soglašali z novo ceno mestnega plina. Kolektiv Plinarne-vodovod je predlagal novo ceno predvsem zaradi podražitve osnovne surovine za proizvodnjo mestnega plina. Zvišanje cene za mestni plin znaša v poprečju 17,9 odstotka in sicer od sedanje poprečne cene 1379 dinarjev na 1627 dinarjev za kubični meter.

JUGOBANKA

ZA VSAKOGAR
IN ZA VSE!

JUGOBANKA
CELJE
Titov trg 7

Sredi med hribi počivajo ostanki požgane zavoške domačije

Jurjec kaže, kje je največkrat spal Ciril, ki ni imel svojega doma

ZAKAJ JE ZAVOŠKI CIRIL ZAŽGAL ROJSTNO HIŠO?

»NAJHUJE MI JE BILO, KER ME JE OBTOŽIL, DA SEM TAT«

»RES SO ME MNOGI TEPLI, TODA NISEM SE HOTEL TOŽARIT«

ČEPRAV JE BIL VEČKRAT PIJAN IN DOLGEGA JEZIKA, SO IMELI LJUDJE NA DOBRINI CIRILA RADI

ški brezdomec, dninar, hlapec, pijanček, odločil za plamen, ki bi naj pogoltnil tudi nekaj drugega kot zavoško kmetijo.

»STRAH ME JE BILO«

Zavoški Ciril danes sedi v celjskih zaporih. Ima boljšo hrano in ležišče kot tedaj, ko je bil na prostosti, toda svoboda je prevelika cena za to, da se mu je nekoliko izboljšalo življenje. Preiskovalni sodnik Janez Stojkovič nama je ljubeznivo omogočil, da sva se lahko pogovarjala z Zavoškim Cirilom.

Vstopil je v malo sobico z oči in begal kot preganjana žival, ki ne ve, od kod lahko prileti udarec. Počasi se je pomiril in prižgal ponujeno cigareto. Kadil jo je tako dolgo, da med rdečim robom ognja in ustnicami ni bilo več opazne črte belega cigaretnega papirja.

Ciril ni imel lepega življenja. Ko je njegov oče leta 1953 prodal zavoško domačijo sedanjemu gospodarju Francu Zalerju, je ostal Ciril pravzaprav brez doma. Hodil je od kmeta do kmeta, jim pomagal pri delu, zato je dobil nekaj dinarjev, s katerimi si je sproti kupoval pijačo. Kolovratil je od kmetije do kmetije.

Ljudje so ga imeli radi, saj je pridno zagrabil za delo, večkrat pa je čuval kmetije, če so domači šli v mesto. Ciril ima štiri leta osnovne šole, tri leta nemškega ujetništva in v očeh stalen strah, da ga bodo tepli.

»Povem vam, strah me je bilo, da me bo Zaler kar naprej tepel, zato sem zažgal. Nisem si upal več mimo naše kmetije. Vedno sem pričakoval, kdaj se bo spustil name.«

CIRIL JE OSUMLJEN KRAJE

»Bilo je lansko leto jeseni, ko me je Zaler obtožil, da sem iz hiše odnesel sedem jurjev. Zato mi je vzel plašč, ki sem ga dobil od Rdečega križa, in perilo. Saj ne rečem, da se z Zalerjem nisva razumela. Večkrat sem delal pri njem. Spominjam se, da sem takrat mlatil pšenico. Zvečer me je spravil v sobo in mi zvezal roke ter noge. Ležal sem na tleh, on pa je mlatil po me-

ni s palec debelo gumo, povsod, kamor je padlo. Naslednji dan sem bil čisto plav. Tepel me je tako dolgo, da sem moral reči, da sem jaz sunil tisti denar. Ampak to bi mu še oprostil, če mi ne bi vzel obleke. Ze nekoč prej me je tako vrgel, da sem si zlomil roko.«

Domačini na Dobrini pravijo, da je bil Ciril ostrega jezika. Pred leti ga je nekoč udaril s koso, ki se mu je zapičila globoko v telo.

»Nikogar, ki me je tepel, nisem hotel tožiti. Kam pa naj grem, če se ne bom razumel z ljudmi. Raje sem potrpeč.«

»Zaler mi ni veliko plačal, če sem delal pri njem. Rekel je, da mora človek brez lastnega doma delati samo za hrano.«

V petek zjutraj sem se napil žganja, ki sem ga dobil prejšnji večer. Bil sem tako pijan, da ne vem, kaj sem delal. Spominjam se samo, da sem vtaknil gorečo šibico v streho. Odšel sem v Zamerk in tu čakal na miličnike.«

Cirilu so se tresle roke, ko je pripovedoval. Suho telo se je skrčilo, kot da pričakuje udarec, ko je povedal, kako je zažgal.

»Nikdar si nisem mislil, da bi lahko zažgal hišo, v kateri sem se rodil. Ampak, tako strah me je bilo, da me bo Zaler ujel in pretepal. In verjemite, jaz mu nisem vzel tisti denar.«

»CIRIL NI NIKDAR NIČESAR UKRADEL«

Na majhni jasi, nedaleč stran od kmeta Jurjca, štrlijo v nebo ožganj zidovi. Nemi kamni pričajo, da je tu nekoč stala zavoška domačija. Vse, kar je bilo lesenega — in tega je bilo največ — se je spremenilo v pepel, ki ga veter še sedaj počasi raznaša po plodni pokrajini.

V vas sva prišla, ko so ljudje s cerkvenega praga odšli v gostilno. Ivan Jurjec, dober in trden gospodar, je največkrat dal prenočišče Zavoškemu Cirilu.

»Ciril je stanoval pri meni. Se zdaj je gori v senu nekaj njegovih cunj. Bil je siromak, ker so ga vsi tepli. Še zdaj ima vse prste polomljene. Zivel je od hiše do hiše in tisto, kar je zaslужil, se ga ni dolgo držalo. Rad je zahajal na svoj nekdanji dom.

Kolikor vem, sta si bila z Zalerjem vedno dobra, dokler ga ni obtožil kraje. Veste, Ciril je bil pri meni večkrat za varuha in ni ničesar vzel. Razen, kdaj pa kdaj kakšen kozarček pijače, pa še za tisto je povedal.

Delal je povsod, da bi dobil kakšen dinar in si kupil jabolčnik. Tega, da ga je rad pil, mu nihče ni zameril. Kaj mu je sploh ostalo od življenja, kot to, da se ga pošteno napije. Tisto jutro je bil še pri nas doma. Zena mu je skuhala čaj in se dogovorila z njim, da bo popoldne pomagal pri živini.«

V gostilni je bilo še precej ljudi, ko sva vstopila. Večina med njimi nima preveč v časih Zalerja. Vedo, da njihov Ciril ni storil prav, vsi pa pravijo, da je bil poštenjak in velik siromak.

Pavel in Kristina Sarlah sta povedala:

»Ze ko je bil mlad, je zahajal k nam. Nikdar se ni ničesar dotaknil. Ubog je bil, vendar poštenjak. Kadar se ga je napil, je rad rekel, da bo zažgal pri Zalerju. Nihče ga ni jemal resno, saj ni do danes nikomur storil nič žalega. Še tiste, ki so ga ranili, ni nikdar tožil. To se je zgodilo vedno, kadar je bil pijan. Naslednji dan mu je bilo žal, da je obračal jezik in bil tepen. Z vsemi se je pomiril.«

Takšen je Zavoški Ciril. Rad je bil med ljudmi, marsikomu je pustil, da ga je imel za manjvedno žival, rad je pil in veliko govoril. Bil je popolnoma sam na svetu. Imel je samo sosede, ki so imeli svoje hiše in družine, on pa je hodil okoli njih, delal, pil, se pustil pretepati in čakal drugega dne, podobnega prejšnjemu. Ciril bi še danes živel med njimi, če ne bi bilo obtožbe o kraji. Zaler bi še danes imel domačijo, če ne bi obtožil Cirila kraje sedmih jurjev. Tako je zaradi 70 dinarjev izginito v plamenih 95.000 dinarjev, dva človeka pa imata uničeno življenje.

Ciril se je maščeval. Na grob in neusmiljen način je vzel dom drugemu zato, da bi v plamenih izginito tudi njegov strah. Dejansko samega ne gre opravičevati, razmišljamo pa lahko o vzrokih zanj.

Koliko je v naših zakotnih vaseh še Zavoških Cirilov, ljudi, ki jim zloba enih in dobrot v kruhu in jabolčniku pomenita enolčnost sivega dne. Kdaj bo zopet kakšen Zavoški Ciril opozoril nase tako kot je to storil Ciril z Dobrine?

MILAN SENIČAR
TONE VRABL

Vsak človek ima svoj dom, hišo, v kateri se je rodil, in naj bo kjerkoli, nanj ga vežejo spomini. Rojstni kraj in rojstna hiša. Ljudje na deželi so na rojstno domačijo navezani še bolj kot ljudje v mestih. Zato je bilo toliko bolj čudno, ko smo zvedeli, da je v vasi Dobrina pri Loki pri Zusnu 60-letni Ciril Penič

ali po domače Zavoški Ciril vtaknil žveplenko v slamnato streho svoje rojstne hiše, ki je pogorela do tal. Zakaj se je odločil za dejanje, ki je gospodarja Zalerja spravilo na beraško palico, Cirila pa v zapor? Kaj se je dogajalo pred tem v Cirilu in z njim? Težki so morali biti razlogi, da se je šestdesetletni va-

»Danes mi je žal,« pravi Ciril Penič

denarski mozg

Lava iz žrela sicilijanskega ognjenika Etna se vedno počasno polzi proti vsem na njenem pobočju, kjer obupani prebivalci noč in dan molijo, da bi tako zaustavili pohod ognja in dima. Nekateri izmed revnih kmetovalcev se morajo tako že trikrat v svojem življenju bati za svoje premoženje — tolikokrat je namreč ognjenik v zadnjih osemdesetih letih resneje ogrozil posestva v okolici mesta Catania...

Medtem pa prvi proti rdečemu planetu Marsu sovjetska vesoljska sonda, ki vzbuja med zahodnimi znanstveniki veliko pozornost. Preseneča jih namreč njena teža, saj je naprava težka kar 4650 kilogramov. Zato domnevajo, da ima na svojem »krovu« tudi nekakšno vozilo — neke vrste »marsovski avto«, ki naj bi ga izkrcali na tem planetu in z njim opravili vrsto senzacionalnih poskusov. Sicer pa so to samo ugibanja, zakaj Sovjetska zveza ni uradno povedala še ničesar, kar bi opravičevalo take domneve. Sonda naj bi prispela na Mars novembra letos...

Na drugem koncu našega planeta, v kalifornijskem mestu San Rafael, pa je še nedo iz Sovjetske zveze dosegljivo »suspeh« — Svetlana Alilujeva, 45. edina hčerka Josipa Visarionoviča Stalina, je namreč rodila hčerko. In čeprav je ta novica v sovjetskih časnikih kajpak brez vsakega upanja, da bi zagledala luč sveta, so jo na zahodu objavili na zelo vidnih mestih. Svetlana, ki je pred štirimi leti zbežala iz Sovjetske zveze v Združene države Amerike, kjer se je pred dobrim letom poročila z ameriškim arhitektom Williamom Petersom, je izjavila, da je neizmerno srečna: to prav lahko verjamemo, kakor tudi to, da so tisti, ki jim je pred leti ušla (pa so bili zaradi tega dokaj strogo kaznovani), bistveno manj srečni...

Ce je verjeti ameriškim znanstvenikom s slovitih univerze Yale, se obetajo tistim, ki bi radi večkrat šli po sto-

pinjah Svetlaninega moža, boljši časi: vitamin E naj bi po njihovih odkritjih pozdravil vse tiste, ki so impotenti. No, če je to res, bo marsikomu prav prišlo...

Težave povsem drugačne vrste pa ima ameriški milijonar Howard Hughes, ki se je nedavno tega umaknil iz svojega »kraljestva« v Las Vegasu na Bahamsko otočje. Mož je namreč ugotovil, da

nima toliko denarja kot je mislil — namesto milijardo dolarjev in več ima »samom« okoli 800 milijonov. To ga je toliko prizadelo (razen tega pa ga je zapustila še žena), da je shujšal od 68 na 44 kilogramov. In tako ima sedaj vsega manj, dolarjev in kilogramov, in nihče ne ve, kako mu bi pomagal, kajti milijonar je zaradi vseh teh »težav« padel v hudo živc-

no depresijo. Ob vsem tem je, kaže, še najboljše tistim, ki imajo samo 100 dinarjev vsakega prvega v kuverti, 80 kilogramov in — ženo...

Denar je sploh nevarna zadeva, to so spoznali tudi preiskovalci v Rimu, ki so ugotovili, da so si policaji prisvajali denar, ki so ga izterjali od državljanov na ime različnih prekrškov, sedaj se obeta velika afera...

ZUNANJEPOLITIČNI PREGLED

Podrobnosti, ki dan za dnem se vedno prihajajo iz mesta ob Nilu, vse bolj potrjujejo prepričanje, da je predsednik Sadat v zadnjem trenutku preprečil nekaj, kar bi se po vsej verjetnosti zgodilo v državni udar klasičnega tipa. Nobenega dvoma ni več, da so zarotniki, ki jih sedaj zaslišujejo, da bi jih kasneje lahko postavili pred sodnike, hoteli strmoglaviti vlado predsednika Sadata in njegovih pristašev. Se vedno je prezgodaj za popolnejšo informacijo o vseh podrobnostih kairske afere, lahko pa povemo, da so imeli zarotniki že skoraj do potankosti izdelane načrte za državni udar. O vzrokih in ozadju smo na tem mestu pisali že minuli teden, danes bi lahko k temu dodali le še informacijo, da se čiščenje državnega aparata v Združeni arabski republiko nadaljuje in sodeč po novicah, ki jih posredujejo agencije — tudi zelo temeljito. V Kairo je medtem prispel na čelu močne delegacije tudi

predsednik prezidija vrhovnega sovjeta Sovjetske zveze Nikolaj Podgorni. Nobenega dvoma ni, da je prišel zato, da bi s svojimi očmi preveril trenutni položaj v Kairu in si zagotovil — vsaj kar zadeva egiptovsko zunanjo politiko — vsaj status quo: torej tako stanje stvari kot je bilo pred začetkom zadnjih napetih dogodkov v Kairu. Sovjetska zveza je seveda življenjsko zainteresirana za to, da ohrani svoj vpliv na tem področju — naposled jo je to veliko veljalo. Saj je ceno orožja, ki ga je Združena arabska republika prejela iz Sovjetske zveze, moč pisati z milijardami dolarjev. Malokdo sicer misli, da bi se Sadat v tem smislu upal odločiti za kakršnekoli spremembe, toda videti je, da bo Podgornijeva naloga med drugim tudi to, da tudi najrahljše travstne možnosti že v naprej odločno obsoi in onemogoči.

Iz zahodnonemških borznih središč prihajajo vse zadnje dni za

dolar zelo slabe novice. Vrednost zelenih bankovcev v primerjavi z zahodnonemško marko še naprej pada in to kljub temu, da se Zahodna Nemčija še ni dokončno odločila, da pošlje na tržišče velike vsote (vsega skupaj 17 milijard dolarjev!) ameriškega denarja, ki ga ima na svojih računih. Kot je izjavil gospodarski minister Schiller, bo imela zahodnonemška marka »drseči« tečaj še nekaj mesecev, potem pa se bodo dokončno odločili kako in kaj. Za zdaj je torej marka (za nas pomembna med drugim tudi zato, ker okoli 60.000 slovenskih delavcev prejema plačo v tej valuti) še vedno več vredna kot je bil do nedavnega njen uradni tečaj in kot kaže bo tako ostalo še nekaj tednov ali mesecev.

V Pragi se je začel 14. kongres komunistične partije Češkoslovaške, na katerem pa, kot pričakujejo opazovalci, najbrž ne bo prišlo do presenetljivih sprememb.

NOTRANJEPOLITIČNI PREGLED

Ce tokrat začnemo naš vsakokratni pregled notranje politične in gospodarske dejavnosti kar po časovnem zaporedju, se moramo najprej ustaviti ob dejavnosti zveznega izvršnega sveta, ki je bil v minulih dneh posebno aktiven. Tako je ZIS po obravnavi minulih tork sprejel več ukrepov, ki naj bi zavrlj PRETIRAN UVOZ BLAGA, veljati pa bodo začeli že v kratkem, vsaj tako je napovedano. Ker podrobnosti jih omenimo samo opisno — kolikor so pač napovedani. Predvsem naj bi ti ukrepi onemogočili uvoz opreme s konvertibilnega območja, onemogočili naj bi ga nad-

tisto mero, ki je sicer predvidena v letošnji proračunski bilanci. Tu gre (po napovedih) za natančnejšo določitev jamstvenih možnosti bank, razen tega pa naj bi bila po teh ukrepih ZIS obvezna tudi registracija vsake kreditne pogodbe s tuji. Hkrati se bo, kot obljublja ZIS, močno poostrišlo nadzorstvo nad vsemi kršilci zunanjetrgovinskih oziroma deviznih predpisov in proti tem kršilcem — ne glede na kateri ravni so — bodo uvedeni dosledni kaznovni ukrepi. Ostrejši veter — čeprav nekaterim razumljivo ne bo prijal — na tem gospodarskem področju lahko samo pozdravimo, saj bi po-

menil enega od učinkovitih prijemov za izvedbo stabilizacijskih načrtov.

In ker smo že pri dejavnosti ZIS v minulih dneh — pretekli petek so se na seji koordinacijske komisije zveznega izvršnega sveta, ki so se je udeležili predsedniki republiških in pokrajinskih izvršnih svetov, v splošnem porazumeli, da bodo v zvezi s prenosom sredstev in obveznosti federacije iz tako imenovane NEPRORACUN-SKE BILANCE na socialistične republike in pokrajine. S tem sporazumom je bila rešena vrsta spornih vprašanj: anticipativne (torej vnaprejšnje) obresti za

turizem, pa zahteve gospodarsko nerazvitih delov države ter še nekatere druge obveznosti federacije. Dokončno pa so se dogovorili — in to je bilo vprašanje, ki se je vlekel že precej časa, pa je sedaj s prenosom pristojnosti s federacije na republiko terjalo nujno rešitev — za odpravo dosedanje neproračunske bilance federacije.

V začetku minulega tedna (v torek) je predsedstvo republiške skupščine podrobneje obravnavalo naloge, ki izvirajo iz aktualnih vprašanj našega gospodarskega položaja (o tem so poslanci gospodarskega zbora skupščine naslovili skupščinskega predsednika obširno pismo). V razpravi so člani predsedstva posebej poudarili, naj bi v zvezi z obveznostmi našega gospodarstva že v dneh prihodnjega meseca — torej v juniju — regulirali tiste instrumente, ki se nanašajo na DOHODKE PRORACUNOV IN SKLADOV. Na področju investicijske politike in likvidnosti gospodarskih organizacij naj bi imel pomembno mesto dogovor s POSLOVNIMI BANKAMI o njihovem ponašanju in o zagotavljanju skladnejših odnosov do izvajanja stabilizacijskih ukrepov ter do njihove nadaljnje kreditne politike. Drži namreč, da so vse oblike nepokritih investicij — in prav pri tem bodo morale banke ukrepati precej bolj stabilizacijsko kot doslej — tista pereča ost naših težav, ki jo bomo morali odvrniti, če bomo hoteli postaviti gospodarstvo na realna, trdna tla poslovne učinkovitosti in čistih računov. Predsedstvo skupščine je bilo ob svoji razpravi seznanjeno tudi z operativnim akcijskim programom za izvajanje stabilizacijskih ukrepov v okviru naše republike — s programom torej, ki ga pripravljajo republiški izvršni svet (in ga bodo obravnavali vsi zbori skupščine), v njem pa naj bi bili zajeti vsi potrebni stabilizacijski ukrepi.

tij. Tiste, ki bodo ostale, pa naj bi se zvečale z zemljišč, odpravljenih kmečkih posestev. To bo hkrati ena izmed možnosti za precejšnje zvečanje dohodkov kmečkih družin.

Za zmanjševanje števila kmečkega prebivalstva in kmetij ne bodo potrebni nobeni administrativni niti gospodarski ukrepi. Povojno obdobje in sedanje razmere kažejo, da bo tak razvoj preprehitev kot prepočasen. Mladina odhaja, če le najde kakršnokoli zaposlitev. Vprašanje pa je, ali se bodo kmečka posestva, ki naj bi ostala, zvečevala po takih predvidevanjih brez načrtne ga usmerjanja in nekaterih ukrepov. Dosedanji razvoj ne daje veliko upanja.

Razvojni načrti, narejeni pe strokovnih analizah, obravnavajo in nakazujejo povprečja. Njihove smernice, koliko kmetij naj bi se usmerilo in specializiralo za živinorejo, sadjarstvo, vinogradništvo in druge kmetijske dejavnosti, niso kmetom dovolj za dolgoročne in trajne odločitve.

Sedanji razvoj je premalo načrten. Posojila za preumerjanje gospodarjenja na kmetijah dobijo še najvztrajnejši. Včasih pomagajo tudi znanstva. V nekaterih vaseh je že več takih kmetij, v drugih še nobena. Iz nekaterih vasi kmečka mladina bolj beži kot iz drugih. V nekaterih krajih bo premalo mladih naslednikov še na tistih kmetijah, ki bi se lahko zvečale s sosednjimi zemljišč in dostojno preživljale svoj gospodarje in obdelovalce.

Le z republiškim razvojnim programom brez drobnih vaškich je težko pričevati mladince, naj ostanejo na kmetijah. Zato bi tudi po vaseh ali večjih krajih bilo treba ugotoviti, kolika preurejenih in zvečanih kmetij bi bilo sposobnih dostojno preživljati kmečke družine in katere naj bi postale njihova jedra. Tega ni moč določiti le po velikosti kmetij. Upoštevati je treba družinske razmere. Če ni mladega in sposobnega naslednika starega lastnika, bo tudi večja kmetija razpadla. Zato bi bilo prav, če bi na sosednji, čeprav manjši kmetiji ostal mladi naslednik gospodarja.

Za uresničevanje takih programov pa so potrebni gospodarski ukrepi. Kmetje in njihovi otroci, ki so pripravljani ostati na kmetijah, ne bodo imeli toliko sredstev, da bi zemljišča lahko dokupovali. Kako naj torej zvečajo svoje manjše kmetije s sosednjimi zemljišči tistih, ki bodo razpadale. Tudi to je treba natančno določiti in hkrati prilagoditi zakon o dedovanju. Sicer se nam lahko zgodi, da bomo kmetij res imeli manj, ampak tiste ne bodo nič večje od sedanjih, če ne celo manjše, ker jih bodo dediči še bolj razdrobili.

Posebno vprašanje je, kaj storiti s takimi kmetijami, ki jih ostareli lastniki ne morejo obdelovati. Če ocenjujemo kmetijstvo kot gospodarsko dejavnost in celoto, ne bi smeli imeti zanemarjenih zemljišč. Obdelana zemlja naj bi dajala dohodek lastniku in tistemu, ki bi jo obdeloval. Tudi to bi bilo treba vključiti v vaše kmetijske programe.

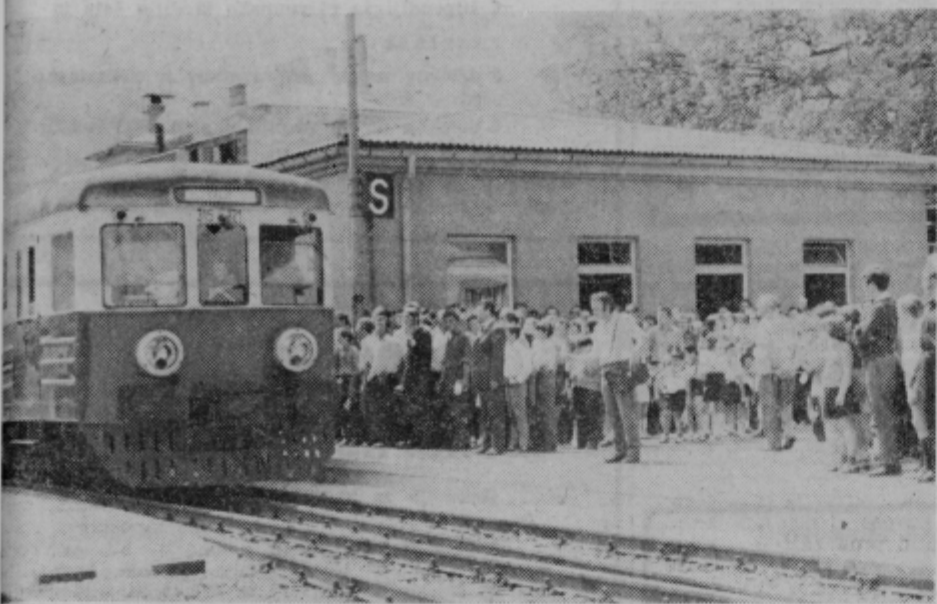
Jože Petek

Neznanstveno je znanost uporabiti proti človeku. Ko ubijaš žival, glej, da ne ubiješ tudi človeka v sebi!

KOMPOT
slive
800 g
GROČKA
doza din
2.90
V VSEH TRGOVINAH

NARAVNI
ORANŽNI
SIRUP
sunny-boy
0,90 kg
samo din 5.10
V VSEH TRGOVINAH

ELEKTRIČNI VLAK DO CELJA

Minuli petek je bila na celjski železniški postaji otvoritvena slovesnost ob prihodu prvega električnega vlaka, ki je prvič zapeljal po 25 km dolgi progi od Zidanega mosta do Celja. Vlak je vozil iz Ljubljane okoli sto potnikov, gostov in strokovnjakov združenega transportnega podjetja Ljubljana. Na njegovi prvi vožnji so vlak navdušeno pozdravljali že v Rimskih Toplicah, v Laškem, kjer je k uspehu graditeljev čestital predsednik občine Miha Prosen. V Celju je nekaj minut čez dvanajsto zadonelo piskanje in vriskanje lokomotiv in pred nekaj sto Celjani se je na posebnem bočnem peronu ustavil električni vlak. Izstopili so na prvo vožnjo vabljeni potniki, med njimi predsednik gospodarskega zbora slovenske skupščine Tone Bole. Po pozdravu šefa celjske promotivne sekcije Jožeta Rajtmajerja in predsednika delavskega sveta združenega železniškega podjetja Antona Brodnaka, je ob novi pridobitvi za Celje in ob velikem uspehu železničarjev govoril podpredsednik občinske skupščine Dušan Burnik, ki je poudaril, da je važnost elektrifikacije proge pretehtala zahtevo po prilagoditvi celjskega železniškega vozlišča urbanističnemu programu.

Podpredsednik občine Koper je poudaril pomembnost modernizirane proge od severne meje do koprške luke, predsednik občine Maribor pa je v želji, da bi se elektrifikacija čimprej nadaljevala do Maribora in Sentilja, poudaril, kako je dogodek v Celju praznik za vso Stajersko.

PARADA MLADINSKE DEJAVNOSTI

Zaključujemo venec prireditev v počastitev meseca mladosti in v pozdrav dragemu predsedniku Titu ob njegovem 79. rojstnem dnevu. Občinska konferenca ZMS Celje je pripravila zaključno prireditev, nad katero smo bili vsi navdušeni.

Prejšnji teden smo lahko prisostvovali majskemu srečanju delovnih kolektivov na športnem področju. Sodelovalo je dvanajst aktivov, zmagala pa je Železarna Store pred LJK Savinja, Aero, Šolski center Ecrisa Kidriča, Ingrad, Metka, Merx, Tehno-mercator, Elegant, Tkanina, Elektro in EMO. Nastopili so v štirih športnih panogah — malem nogometu, šahu, streljanju in kegljanju.

Popoldne je bila osrednja prireditev. Predsednik Občinske konference in komandant »parade mladosti« Viki Kranjc je po bogatem kulturnem programu, v katerem so sodelovali godba na pihala »France Prešeren«, zabavni ansambel Gemini 5, harmonikarski orkester Svoboda, tamburaški orkester in folklorna skupina iz Šempetra ter recitatorki pedagoške gimnazije Irena Povše in Romana Mastna, zaprosil predsednico Občinske skupščine Celje Olgo Vrabič za dovoljenje za začetek mladinske parade mladosti, v kateri se je predstavilo več kot 1400 mladih iz vse celjske občine. Nastopili so predstavniki delovnih organizacij, šol, specializiranih organizacij, terenskih aktivov itd.

Pripombe? So in niso! Med prvimi je to, da vsak, ki nastopa in predstavlja svojo organizacijo, dejavnost in sebe, mora imeti več posluha za vero v naše. Iz slednjega izhaja tudi last posameznika.

Parada mladinske dejavnosti, ki je bila zaključna in osrednja prireditev v mesecu mladosti in kot čestitka predsedniku Titu za rojstni dan, je navkljub vsemu uspela. Bila je soliden prikaz mladinske dejavnosti in pripravljenosti pomagati v težki poti naprej.

STRAN STA PRIPRAVILA:
JURE KRASOVEC IN TONE VRABIČ

SKOZI DEŽ JE ODPELJAL SONČNI VLAK

Tisto zadnjo nedeljo, ko se je vreme poslabšalo, je bilo kljub temu vsem lepo. Stali smo na železniški postaji in jih čakali. Pripeljali so se. Pripeljali s »sončnim vlakom«. Vsako leto jim pripravijo izlet v različne države Evrope. Pripravijo zato, da bi ostali med ljudmi. Med tistimi, kamor spadajo, vendar zaradi določenih neznosti jih tja neradi uvrščamo. Vsaj nekateri!

Vlak se je ustavil. Godba na pihala »France Prešeren«, učenci IV. osnovne šole s folklorno skupino in pevskim zborom, zastave, balončki in zastavice Rdečega križa, veliko ljudi in predvsem dobrih želja, solz ter sonca za vse tiste, ki so bili

sredi našega življenja za določene stvari prikrajšani. Na celjski železniški postaji je govorila tudi predsednica skupščine občine Celje Olga Vrabič. Vsem, ki so potovali v »sončnem vlak« in tistim, ki so jih spremljali,

VSAK DAN SI UTRGAJTE VSAJ BORIH 15 MINUT IN JIH POSVETITE BRANJU. TAKO BOSTE V ENEM LETU PREBRALI VSE KNJIGE PREŠERNOVE DRUŽBE INŠE KATE-RO POVRH

li, je zaželela vse najboljše. Sprejeli so jih tudi politični sekretar Občinske konference ZKS Celje Stefan Korošec, SEKRETAR Občinske konference ZKS Celje Stane Seničar, sekretar Občinske konference SZDL Bojan Volk, predsednik Občinskega odbora RK Tone Erjavec in drugi znani družbeno politični in javni delavci mesta Celja.

Ljudje, ki so večji del življenja zavezani na posteljo ali voziček, so bili vseh teh zadnjih pozornosti veseli. Zelim si samo to, da bi marsikatero praznovanje, ki se v bistvu ne enači s tem, praznovali z manj hrupa. S tem bomo izkazali vso spoštovanje do tistih, ki so naši.

NOVA MLEKARNA. Nekončani gasilski dom v Radmirju bo kmalu služil novemu namenu. Ljubljanske mlekarne preurejuje poslopje v moderno mlekarino, ki bo po vsej verjetnosti pričela obratovati že sredi letošnjega poletja. (Foto: B. S.)

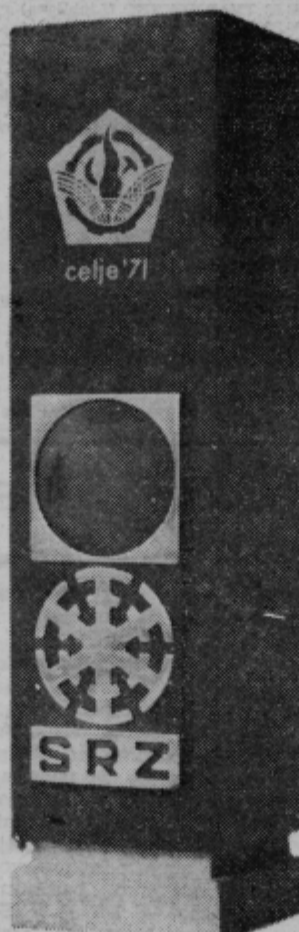

V soboto je bilo v Zalcu medobčinsko šolsko tekmovanje pod naslovom »Kaj veš o prometu v letu 1971?«. Tekmovanja se je udeležilo 32 tekmovalcev iz Zalca, Velenja, Mozirja, Laškega, Celja, Šmarja in Slovenskih Konjic. (Foto: T. Tavčar)

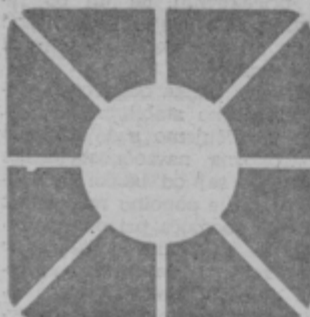

Na dolgi poti (preko 8000 km!) iz Novosibirskaja se je tudi v Celju ustavila skupina strokovnjakov, ki demonstrira rakete za »zračno prebijanje«. V Celju so bili gostje Plinarne — vodovod. Na sliki sta Oleg Kozlovski (desno), doktor akademskih znanosti in Ladislav Popović (levo) iz Beograda, ki spremlja skupino na poti po Jugoslaviji. Iz Novosibirskaja so nadaljevali pot v Romunijo, Bolgarijo in preko Jugoslavije odpotovali na Madžarsko, v CSSR, NDR in nazaj v SZ.

FOTO VESTI

Vsi, ki so prejeli sindikalni rekreativni znak za dosežene rezultate v sindikalnem rekreativnem tekmovanju, so dobili tudi izredno lepo in domiselno oblikovano plaketo.

VREME

Do nedelje bo prevladovalo nestalno vreme predvsem v popoldanskem času občasne plohe ali nevihte. Temperature se bodo postopoma še znižale.

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva: Celje — Laško in Zalec — Uredništvo in uprava Celje, Gregorčičeva 5 poštni predal 161 — Urejuje Uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik: Bernard Strmčnik — Tehnični urednik: Jože Cegnar — NOVI TEDNIK

20

Iznaja vsak četrtek — Izdaja ga CGP »Delos«, Informacije propagande Celje — Tis in k.šepi CGP »Delos« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 50 par; letna naročnina 30 din; polletna 15 din Za tujino znaša naročnina 50 din — Tekoči račun 507-1-1290 — TELEFON: uredništvo 23-69 in 31-05 mal. oglasi in naročnine 28-00

NOVI tednik

vaš zanesljiv prijatelj devizni račun

praktičen
zanesljiv
koristen

pravi naslov za denarne zadeve

ljubljska banka

podružnica Celje

Enote: Celje — Vodnikova 2, Celjska mestna hranilnica, Celje — Otok, Zalec, Mozirje, Laško, Sevnica, Brežice, Sentjur, Šmarje pri Jelšah, Rogaška Slatina, Slovenske Konjice in Vransko. (Na Vranskem poslujemo ob sredah in petkih od 8,30 do 11,30 ure in ob ponedeljkih od 11,00 do 16,00 ure.)

sošed sošedu

BIL JE TAK FANT ...

Naključje je hotelo, da sva z nekdanjim sošolcem postala soseda. Danes je njegov korak počasen, utrujen. Če se srečava, komaj da dvigne žalostne, od bolečine zamegljene oči. Milo se nasmehne in nadaljuje pot v svoje stanovanje, med knjige, slovarje...

Pred desetimi leti pa je na univerzi vzbujal pozornost. Ne z lepoto in ne z arogantnostjo. Predstavi se nam je za »fanta z zelenega Stajerja«. Oči so se mu iskriale, misli kresale, pogled pa mu je bil uprt v bodočnost. V razmišljanje, v delo. Samo strokovno znanje pa mu je nudilo premalo. Z neugnano radovednostjo je segal še na tuja področja. Življenje je vsrkaval v vsej širini in veličini.

Zaljubljen se je in poročil. Odšel je domov, v »zeleno Stajerjo«. Njegova ožja domovina ga je sprejela z odprtimi rokami. Postal je učitelj. Prinesel pa je s seboj svojo naprednost in svobodomiselnost. Kot pred leti v studiju, tako tudi v službi ni poznal počitka. S strastjo fanatika se je loteval tisočerihi stvari, saj je delo prosvetarja neizčrpno. Včasih je čisto malo kot Mar-

tin Kačur, zadel z glavo v kanton... Opomogel si je in z delom nadaljeval, dokler se ni čisto razdal.

Ker ob vsem tem garanju študija ni končal, v letošnjem letu ni izpolnjeval študijskih pogojev za svoje službeno mesto. Zasedel ga je kolega z dokončanim študijem. Zakon ne pozna usmiljenja. Pa vendar — srce, ki se je deset let razdajalo za druge in nase pozabilo, kje najti mesto zanj?

Moj sošed, učitelj, se je zaposlil na občini. Se sreča. Paragrafi in odločbe, to je njegovo delo. Na preteklo življenje ga veče spomin z grenkim priokusom.

Sosedje, slišim, se mu smeji. Ne vsi, nekateri pa. »Kako se ne znajde, ta učitelj! Nima ne lastnega stanovanja, ne avtomobila, čisto nič ne pomeni Takšen človek je našim otrokom samo slab vzgled. Kakšna sreča, da jih ne uči več! Tako čudno je otrokom razlagal o nekaterih humanih odnosih med ljudmi! Res, čudak pa tak...«

Tako mislijo nekateri sosede, ko vidijo nekdanjega učitelja hoditi mimo njihovih negovanih vrtoč in položanih visokokubičnih avtomobilov. Oni so se znašli...

Nekdanji moj sošolec, današnji sošed, se mi poredko približa, še raje umakne. Verjetno ga ovira spomin na čase, ko je mislil, da bo s svojo človečnostjo pre-stavljaj gore...

Bil je tak fant...

NINA